

тѣхъ изникна приятелство по-близко отколкото порано. Струмска не мислѣше вече за тая жена, че е развратна и нечестна. Започна да намира оправдания за нея, макаръ да бѣше увѣрена въ връзките ѝ съ писателя Младеновъ. Не можа да обвини жената и когато видѣ, че единъ другъ бѣше замѣстилъ писателя.

Единъ день дветѣ жени се събраха и си говориха като приятелки. Госпожа Здравева бѣше доста прикрита въ приказките, но смѣла въ идеите си.

Нѣкои нейни думи останаха въ главата на Надя, и тя, безъ да ги възприеме, се борѣше съ съблазнителното, което тѣ ѝ даваха. Въ живота и мжжа и жената иматъ свой дѣлъ, отъ който за нищо не би трѣбвало да се лишаватъ. Семейството не било препятствие, стига да се разбере, че отъ него се получава много малко.

Надя не получаваше нищо отъ семейството си. Имаше ли право и тя на свой дѣлъ — или да се помири съ сждбата?

Тя искаше, честна и добра, да се помири, но цѣлото ѝ сжщество се бунтуваше. Ставаше нервна плачеше безпричинно, ставаше дръзка. Не, и тя имаше дѣлъ, които трѣбваше да си вземе.

Тя обичаше вече непознатия и чакаше той да се яви.